

Opricht 16 okt. 1971

Oprichter en
Coördinerend Redakteur

MR. BASHARAT AHMAD ALI
Wilhelminastr. 1, tel. 74894
Paramaribo - P.O.B. 1759
Suriname
Rubrieksredacteuren

E. A. GHAFOR KHAN, A. MAHMOOD,
MAULANA DR. G. A. BASHIR H. A.
MAULANA AL HADJ B. JAGGOE
A. NATAPRAWIRA, M. A. GULZAR
ALHADJ A. M. GUMAN, AL HADJ
T. AHMAD ALI, J. M. DRAGMAN
A. ATA OELLAH, Moh. S. SENPERSAD

Eindredactie
en lay-out

A. MAHMOOD

Techn./Fotoredactie

A. Ghaforkhan, M. A. Khudabux
Administr. en distributie

Mevr. M. Ahmad Ali-Moh. Ajoeb

Vaste medewerkers

PROF. DR. M. H. KARAMAT ALI
DR. K. GHAFOR KHAN
IR. N. ATA OELLAH
IR. M. S. NASRULLAH
RASHID PIERKHAN

Kopij en verantw. v/d inh.

De auteurs c.q. schrijvers dragen de volle verantwoordelijkheid van hun artikelen. Het redaktielid E. A. Ghaforkhan draagt de verantwoordelijkheid v.d. redactionele artikelen. De auteursrechten zijn voorbehouden aan de uitgever.

Abonnementen

JAARABONNEMENT SF. 6.- (Sur)
JAARABONNEMENT SF. 10 (ned)
LOSSE NUMMERS SF. 0.50

BANKEN

Sur. Bank, rek. nr. 11.18.730

A.B.N., Vijzelstr. 68, Amsterdam - Ned.
Rek. No. 54.21.45.189

A.B.N. - Parbo: 20.44.641

Verkrijgbaar

Boekhandels C.K.C. en Verekamp,
Imperial Store, Maagdenstraat 3
S.I.N., Nierkerkstraat 87 II
Amsterdam-Nederland

Algemeen

Surinaamse Islamitisch Maandblad

SME

DE WAARHEID

AL-HAQ

Surinaamse Islamitische Uitgeverij
HET INSTITUUT VOOR
ISLAMITISCHE STUDIES EN PUBLICATIES
Paramaribo-Suriname P.O.B. 1759

5e JAARGANG
NO. 55

INHOUD

MEI
1976

1. ISLAM, DE GODSDIENST VAN VREDE	2
2. ISLAM EN KULTUUR	3
3. WAT IS ISLAM	4
4. DE ISLAM IN INDONESIA	7
5. OLIENIEUWS UIT HET MIDDEN-OOSTEN	15
6. OPDRINGEN VAN EIGEN IDEOLOGIE OP ANDERE GROEPEN	16
7. KORTE BERICHTEN	19
8. AL HAQ-PUZZLE	25

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

"I S L A M"

DE GODSDIENST VAN VREDE

(door: A. MAHMOOD)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

DE HEILIGE QORAN:

"Waarlijk, uw Heer is de Almachtige, de Genadevolle.

Voorwaar, dit Boek (de H.Qoran) is een openbaring van de Heer der Werelden. De Roehoel-Amien (Gabriel) heeft het nedergebracht. In uw hart, opdat hij (Mohammad) de waarschuwer moogt zijn. In duidelijke Arabische taal. Dit het is zeker in de geschriften der vroegere volkeren vermeld.

(H.Qoran, Surah "Asysjo araa," hfdst. 26 : 193-193).

De Heilige Qoran is aan de H.Profeet Mohammad (s.a.w.) geopenbaard door God in de Arabische taal. De aartsengel Djibraiel (Gabriel) bracht de teksten van de H.Qoran over aan de H.Profeet Mohammad op bevel van God. De H.Qoran is geopenbaard gedurende 23 jaren en bestaat uit 114 (eenhonderd veertien) hoofdstukken, Surah's geheten, waarvan 70 (zeventig) gedikteerd zijn te Mekka en 44 (vier en veertig) te Medina.

De H.Qoran bevat 6236 verzen (ayaat), telt 79439 woorden en 323670 lettertekens.

Wanneer er een gedeelte van de H.Qoran aan de H. Profeet werd geopenbaard, vroeg hij om een schrijver, omdat hij zelf niet schrijven kon. De gehele Qoran werd samengesteld gedurende het leven van de H.Profeet, terwijl kort na zijn overlijden vele copieën werden gemaakt, die naar verschillende landen werden verzonden. De H.Qoran, die wij heden bezitten, is nog steeds dezelfde Qoran met absolute onveranderde tekst.

Gedurende het Kalifaat van Oesman werden zeven exemplaren van de H.Qoran naar verschillende delen van de Moslim-wereld verzonden en deze wer-

den op hun beurt tot standaard teksten, waarvan weer andere copieën werden gemaakt, waarna, in elke generatie honderdduizenden Moslims de gehele tekst van de H.Qoran van buiten (uit het hoofd) hadden geleerd.

Zodra een openbaring door de Heilige Profeet werd ontvangen, werd deze naar zijn dictaat schriftelijk vastgelegd. Voor dit doel nam de H. Profeet een aantal Moslims in dienst,

1. Zaid bin Sabit; 2. Obayy bin Ka'ab; 3. Abdullah bin Sa'ad; 4. Zobair bin al-Awwam; 5. Chalid bin Sa'ied; 7. Hanzala bin al-Rabi; 8. Mo'aigib bin Abi Fatima; 9. Abdullah bin Arqam; 10. Shorahbiel bin Hasana; 11. Abdullah bin Rawaha; 12. Aboe Bakr; 13. Oemar; 14. Oesman; 15. Ali.

De Qoran bevat: Goddelijke wetten, leerstellingen, morele voorschriften, wijsbegeerte en andere beginselen van de "ISLAM."

DE QORAN LERAARS:

Daar de Moslims steeds meer ijver toonden om de H.Qoran uit het hoofd te leren, benoemde de H.Profeet Mohammad 4 (vier) hoofdleraars van de H.Qoran, die eerst zelf onder toezicht van de H.Profeet de Qoran uit het hoofd leerden, om daarna weer andere mensen erin te onderwijzen de teksten van het Heilige Boek in hun geheugen te griffen. Deze vier leraars gaven om de beurt onderwijs aan een aantal andere Moslims, die later ook bekwame Qoran leraars werden.

De vier hoofdleraars waren:

1. Abdullah bin Ma'soed,
2. Saïm Ma'la Abi Hozaiifa,
3. Ma'az bin Djabal,
4. Obayy ibn Ka'ab.

(wordt vervolgd)

ISLAM EN CULTUUR

door: Dr.K.H. de JONG

WETENSCHAP

De sterrenkunde sluit uiteraard de beoefening der meetkunde in een verscheidene islamitische geleerden hebben dan ook in beide vakken uitgemunt.

CABIT (Thabit) bin Koerim (Kariem) gest. 901, die wiskundige geschriften uit het Grieks vertaalde en verklaarde, schreef ook eigen werken over astronomie.

ALBATEGNIUS (ibn al-Batani) gest. 929, bepaalde met grote nauwkeurigheid de duur van het tropische jaar. Van hem is er ook een astronomisch handboek. Voorts had hij grote invloed op de ontwikkeling der bol-driehoek-meting.

ABOE WAFI (gest. 997), astronoom van naam, muntte ook uit in de trigonometrie.

OMAR KHAJJAM, reeds door ons als dichter vermeld, was in de Kalender hervorming zijn tijd vooruit. Arabische astronomische termen bij Zenith (hoogtepunt) zijn ook nu nog in gebruik.

Alchemie en scheikunde vonden noemenswaardige beoefenaars in Chalid bin Yazid (gest. 708) en na hem Gaber (Diabir)

De Algebra dankt haar naam aan de titel van een arabisch geschrift van Chwarizim (1e helft 9de eeuw). Reeds in de oudheid beoefend, is zij door de Arabieren tot verdere ontwikkeling gebracht.

Ook in de aardrijkskunde hebben de Arabieren uitgemunt en de reisbeschrijving van ibn Batoeta (gest. 1378) is evenzeer boeiend als leerrijk.

IBN CHALDOEN (gest. 1406) was o.w. de eerste, die in de inleiding van zijn "algemene historie" een wat men noemt "Filosofie der Geschiedenis" ontwierp. Hij schenkt grote aandacht aan de sociologie.

GENEESKUNDE

De reinigingsvoorschriften van de Islam gaven niet slechts de stoot tot de oprichting van badgelegenheden, maar ook tot het beoefenen der geneeskunde.

RAZES (AL-RAZI, gest. 923) praktikus bij uitnemendheid, schreef van de feiten uitgaande, o.a. een monografie over pokken en mazelen. Voorts ook een omvangrijke medische Encyclopedie.

ABUL KASIM (Aboel Qasim gest. 1013), de beroemdste Arabische chirurg, heeft zelfs steenoperaties verricht. Ook van hem is er een groot werk over de onderdelen der geneeskunde.

AVICENNA (ibn Sina gest. 1037), ontwierp een alles omvattende Kanon der geneeskunde, als systeem bewonderenswaardig, maar te speculatief en zich in onderverdelingen verliezend. Werken van deze geneeskundigen hebben niet altijd onberispelijk vertaald - in het Westen grote invloed geoefend tot in de 17e eeuw toe.

DE ARABISCHE FILOSOFIE

De Arabische filosofie is min of meer afhankelijk van Griekse denkers als Aristoteles (± 350 v.Chr.) en de Neo-Platonici (± 200 n.Chr. tot ± 500).

AVICENNA (ibn Sina), de beroemde arts (z.b.) ontwierp in zijn "Geneeskunde der Ziel" een stelsel, waarin hij, van de logica opklimt tot de Physika, Wiskunde en Metaphysika.

Het vraagstuk of de algemeenheden voor of in of na de dingen bestaan, heeft hem sterk bezig gehouden.

AL GHAZAL (Al-Ghazali gest. 1111?), ontkende als voorloper van Hume, de noodzakelijkheid van het verband tussen oorzaak en gevolg.

Hij schreef "De Doelstellingen der Filosofen" en liet er onverbiddelijk "De Val der Filosofen" op volgen.

AVERROES (ibn Roshd gest. 1198), die tegen Al-Ghazali "De Val van de Val der Filosofen" richtte, betoonde zich een scherpzinnig Commentator van Aristoteles, bij wie hij zich ter nauwste aansloot en die hij te hoog aansloog.

Het Arabische denken heeft de Christelijke Scholastiek onmiskenbaar beïnvloed.

De theologie - volgens de islamitische terminologie "Ilmol-kalam" d.i. wetenschap van spreken en de beoefenaar hiervan "al-Motakallim" - geheten - wordt de hoogste prestatie van menselijk denkvermogen genoemd.

Zij had als haar grootste vertegenwoordiger Al-Ghazali in diens omvangrijk hoofdwerk "De Herbeleving der Godsdienstwetenschappen."

Alles tezamen genomen heeft de cultuur van de Islam in de middeleeuwen haar bloeitijd gekend.

De verslapping daarna ingetreden verdwijnt langzamerhand weer en men ziet overal in de Islamitische landen een nieuw leven opbloeien.

HINDOSTAN EN PAKISTAN

Het voormalige Britisch India, sinds 1947 verdeeld in Hindostan en Pakistan, heeft op letterkundig gebied mannen van formaat voortgebracht.

In de negentiende eeuw werd Asad-ullah Ghalib als een tot dusver ongevenaard dichter bekend.

Zijn verzen hebben een diepere zin en raken de innigste gevoelens van het menselijk hart. Zijn werken worden op de universiteiten gedoceerd en zijn taal als norm beschouwd.

Dr. Sir MOHAMMED IQBAL

In het begin der twintigste eeuw trad Iqbal geïnspireerd door het Westen, op de voorgrond als dichter, filosoof en politicus.

Zijn gedichten hebben veel bijgedragen tot opwekking van de Moslims in India om hun toestand te verbeteren. Aan het adres van zijn indische geloofsgenoten en hun leiders heeft hij daarbij geen verwijten bespaard.

WAT IS ISLAM

door: J.W. LOVEGROVE

(vervolg)

(Habiboellah)

Zoals de Heilige Qoran zegt, zullen paradijs en hel de respectievelijke verblijfplaatsen zijn van de rechtschapenen en de bozen.

Ofschoon de Qoran stoffelijke namen geeft aan de zegeningen van de andere wereld, opdat wij ons enigszins een denkbeeld kunnen vormen, verklaart een ander vers:

"Er is geen ziel, die de zegeningen en vreugde kent, welke voor haar verborgen werden gehouden." (57:12)

De Profeet geeft in de volgende be-woordingen een uiteenzetting van dit vers:

"Het oog heeft niet gezien, noch heeft het oor gehoord, noch is het 's mensen hart binnengetreden om zich daarvan een voorstelling te kunnen maken."

De Qoran zegt:

"Op die dag zult gij de gelovige mannen en de gelovige vrouwen zien, hun licht voor hen uitgaande en aan hun rechterhand." (57:12)

Dit vers toont aan, dat het licht des geloofs, waardoor de rechtschapen mannen en vrouwen in dit leven geleid werden, en dat het hier slechts door het geestesoog gezien kon worden, op de dag der wederopstanding in het hiernamaals in alle duidelijkheid zichtbaar zal zijn, terwijl het voor de gelovigen uitgaat.

Ook tijdens ons leven op aarde voelen wij ons gelukkig als wij goede daden verrichten en wij zijn bedroefd als wij onjuist hebben gehandeld, maar dit ervaren wij slechts geestelijk.

Het hiernamaals zal aan deze ervaringen een stoffelijke vorm geven. Onze wederwoorige geestesgesteldheid geeft ons niet in staat om ons een voorstelling te kunnen maken, welke vormen onze vreugden en ons leed zullen aannemen, maar onze toekomstige ontwikkeling zal gebaseerd zijn op ons geloof en onze handelingen in dit leven.

Het leven na de dood is de voortzetting van het aardse leven, of schoon het in wezen geheel nieuw is. De dood is volgens de Islam geen vernietiging;

"En zegt niet van degenen, die op Gods weg gedood zijn, dat zij dood zijn; neen (zij zijn) levend."
(2:154)

Ook is de dood geen verdelging, maar hij is dezelfde fase, die onafscheidelijk is van de evolutie, die na een bepaald stadium doorlopen te hebben, tot een andere overgaat.

De tussenruimte, die de stadia van elkaar scheidt, gaat steeds gepaard met een bepaalde stilstand zonder uitschakeling van de wezenlijke substantie. Deze tussenruimte wordt in de Islamitische theologie Barzach genoemd.

Hiermede wordt de fase aangeduid, die met de dood intreedt en die met de wederopstanding ophoudt.

Al wat ik gezegd heb omtrent de hemel der Moslims, is ook van toepassing op het karakter van de hel, zoals de Islam deze voorstelt.

Laatste heeft meer de geaardheid van een louteringsproces.

Zij is geen eeuwige verblijfplaats. Zij is slechts een tijdelijk verblijf en bevordert verstandelijke en geestelijke vooruitgang.

De Islam gelooft in een onafgebroken leven, welke vooruitgang onbegrensd is.

Het leven heeft verschillende fasen van ontwikkeling te doorlopen, waartoe ook ons verblijf op deze aarde behoort. Ter volmaking van onze vooruitgang, bereidt ons de ene fase van ontwikkeling voor op onze groei in de andere.

Zijn wij er echter niet in geslaagd om de vereiste eigenschappen voor de eigenlijke verheffing in ons te ontwikkelen, dan moeten wij ons aan bepaalde pijnlijke processen onderwerpen ten einde ons te bevrijden van hetgeen onze vooruitgang tegenhoudt. Dit leven van beproevingen nu wordt in de Qoran hel genoemd.

De zeven hemelen van de Islam zijn zeven fasen van vooruitgang.

Maar ook hier ligt nog niet de uiterste grens.

Onze vooruitgang zal onbegrensd zijn totdat wij in het Goddelijke Zijn zullen zijn opgegaan.

GOED EN KWAAD

Het probleem van het kwaad doet geen gemakkelijke oplossing aan de hand en het zou voor de Islam een niet op te lossen geheim gebleven zijn.

Wij geloven niet in het kwaad als een onafhankelijk geheel. Alles wat in God zijn oorsprong heeft moet goed zijn en het is goed, zegt de Qoran.

Het goede treedt pas dan op de voorgrond, als wij bij onze daden aan vastgestelde voorwaarden voldoen.

Opium en elk ander vergif heeft de eigenschap van een geneesmiddel als het in bepaalde hoeveelheden, onder bepaalde voorwaarden en bij bepaalde gelegenheden gebruikt wordt.

Alles werd voor een goed doel geschapen en heeft zijn nut.

Wordt echter de grens overschreden, dan gaan de goede eigenschappen verloren en het kwaad treedt daarvoor in de plaats.

In het kort:

Alles heeft zijn nut, maar er kan ook misbruik van gemaakt worden.

Het is goed, als het op de juiste wijze gebruikt wordt. Misbruik echter heeft kwade gevolgen.

Openbaring en wetenschap staan ons bij om steeds de juiste wijze van gebruik te vinden.

Keren wij ons tegen de op deze wijze verkregen kennis, dan doen wij kwaad.

... dan alles in bepaalde mate
wordt; want onze grens overschreden,
aan troost kwaad in de plaats van
...
Deze maatstelling is onveranderlijk,
aangezien zij door de Schepper aller
dingen vastgesteld werd.
Het geloof in deze onveranderlijke
maatstelling behoort tot de geloofs-
artikelen van de Islam.
Ons geloof in de theorie van de cau-
saliteit vindt hierin zijn oorsprong
en het bevordert de handhaving van
de zedelijke orde. Indien wij vast
geloven in de goede en kwade gevol-
gen van onze daden, die wij zeer ze-
ker zullen ervaren. Dan kunnen wij
niet de weg van het kwaad bewandelen
behoort zulk wij vergif innemen.
Het echter in medicijnen, in gelimi-
teerde hoeveelheden, omdat wij weten
dat anders de dood het gevolg
zou zijn.
Evenzo zou het kwaad in de wereld,
indien zij vast zou geloven in de
...
...
...
Wat voor het stoffelijke geldt, geldt
ook voor het emotionele en zedelijke.
Elke emotie in ons heeft haar eigen
nut. Zij bereikt een trap van hoge
moraliteit en deugd als zij op het
juiste ogenblik in de juiste

wordt geleid, maar zij wordt godde-
loosheid en zonde als zij over ons
bepaalde zelf de controle verliest.
Inderdaad, het niet toekennen van de
juiste plaats aan de dingen is vol-
gens de leer van de Islam uit den bo-
ze.
Adam mocht struikelen, toen hij voor
zijn verlangens bezweek en de verbo-
den grenzen overschreed.
Het verlangen zelf echter had zijn
gerechtvaardigd nut. Dit is de reden
dat wij Moslims niet geloven, dat de
zonde tot de natuur behoort, maar het
misbruik der natuur is zond.

DE WEDEROPSTANDING

Hetgeen ik in het hoofdstuk "Het
Leven na de Dood" reeds vermeld heb,
behoef ik thans niet meer te herha-
len.
Ik heb reeds gesproken over het be-
grip Barzach, de periode, waar de
werkzaamheid van het progressieve e-
lement in ons tot stilstand is geko-
men. Deze periode zal eens ophouden
en de vooruitgang in hoger sferen
begint.
Als de ziel op het ogenblik, dat zij
het lichaam verlaat bekwaam genoeg
zou zijn om haar opwaartse weg te
volgen, dan zouden die sferen voor
haar toegankelijk zijn, die in de
Qoran het paradijs worden genoemd.

Is zij echter ten gevolge van zekere onreinheden ongeschikt en niet gereinigd van de aardse slakken, dan zal zij zich eerst in de hel aan een reinigingsproces moeten onderwerpen. Deze gebeurtenis wordt in de Islamitische theologie de dag der opstanding na de dood genoemd.

Het woord wederopstanding geeft zeer zeker niet het denkbeeld van een stoffelijke wederopstanding van het lichaam.

Ook als men zich een voorstelling van het toekomstige leven zou kunnen maken, zegt de Profeet, dan zal er toch geen sprake zijn van een lichamelijke wederopstanding in de ware zin van het woord.

De Islamitische opvatting omtrent de hel is niet afschrikwekkend en zij suggereert geen wrekende God. Zij spreekt veeleer van Gods genade dan van Zijn toorn.

Als de hel de zondaar moet louteren en hem voorbereiden voor het leven in de hemel, dan kan men haar met een liefhebbende moeder vergelijken, die haar kind een geneeskundige behandeling laat ondergaan om zijn toekomstige gezondheid te verzekeren.

Dit is de reden weshalve de hel in de Qoran moeder genoemd wordt:

"Aangaande hem, wiens maat van goede werken licht is, zijn moeder (woning) zal de hel zijn." (101:8-9)

DE VIJF ZUILEN VAN DE ISLAM

Zoals reeds uiteengezet, betekent

het woord Islam onderwerping aan Gods wil en oordeel.

Door ons aan Gods wil te onderwerpen zijn wij geen fatalisten, zoals door sommige schrijvers abusievelijk wordt aangenomen.

De Islam staat ten aanzien van handeling en mening vrijheid toe. Er staan steeds twee wegen voor ons open, de slechte en de goede.

God leidt ons tot het goede:

Onderwerpen wij ons aan deze leiding dan betekent dit Islam. Als wij de vrijheid hebben om deze leiding te aanvaarden of af te wijzen, dan kunnen wij geen fatalisten zijn.

Het volgende vers van de Qoran gaat regelrecht tegen het fatalisme in en staat vrijheid van handeling toe:

"Hebben Wij hem niet twee ogen gegeven en een tong en twee lippen en hem de twee duidelijke wegen gegeven?" (90:8-10)

Deze openbaring is van God gekomen om ons te leiden. Onderwerpen wij ons hieraan gewillig, dan is dit Islam.

Teneinde deze geest van overgave aan Gods wil in ons te scheppen, heeft de Islam ons vijf instellingen gegeven, welke de Vijf Zuilen van het Geloof worden genoemd.

1. de Geloofsbelijdenis,
2. het Gebed,
3. het Vasten,
4. het geven van Aalmoezen,
5. de Bedevaart naar Mekka.

DE ISLAM IN INDONESIA

(Een bijdrage van Dirk J. Brunings)

DE WORDINGS GESCHIEDENIS EN DE UITBREIDING VAN DE ISLAM IN INDONESIA

Volgens de Sadjarah Malaju was Malik al-Mansur van Sumatra een jonge broer van de overleden Sultan, terwijl Mahmud niet wordt genoemd. Na de verbanning van Mansur wegens

vrouwenroof uit de harem Pasei, kwam de regering aan de zoon van Malik al-Zahir, een zekere Radjah Ahmad, die opgevolgd werd door zijn zoon Zainal Abidin, een Sultan die in berichten van de Chinese gezant Ch'eng Ho vermeld wordt onder de verchineeste Tsai nu-li-a-pi-ting-ki.

Zelfs de fouten in het schrift werden overgenomen en op de achterzijde van de gebruikte steenen worden restanten van oude Hindu-motieven aantrefbaar.

De grafsteen van Tuhan Perbu is vooral merkwaardig vanwege de hierop

genoemde Cheng Ho bezocht Pasei Samudra als gezant van de in 1403 aan het bewind gekomen Keizer Ch'eng Tsu van de Ming dynastie (1368-1643) en op grond van zijn mededelingen mag worden aangenomen, dat Sultan Zain al-Abidin in 1405 of kort daarvoor op hoge leeftijd is heengegaan.

Hij liet twee dochters na, die beiden blijken te hebben geregeerd.

De oudste Sultana BAHTAH kan worden geïdentificeerd met de vorstin, waarvan sprake was in een Chinees bericht en van wie wordt gezegd, dat haar echtgenoot tegen de vorst van Nakur was gesneuveld. Dit geschiedde kort na de dood van zijn schoonvader. Van koningin BAHALAH wordt verteld, dat zij haar volk opriep om haar echtgenoot te wreken en beloofde te trouwen met de man die daarin zou slagen. Zo werd een eenvoudige visser vorst van Pasei Samudra.

In 1405 maakte hij zijn opwachting aan het Chinese Hof, maar werd, toen hij in 1412 terug kwam, door zijn inmiddels volwassen geworden stiefzoon vermoord.

Deze jonge man, die nu koning werd is vermoedelijk degene, die in de Chinese berichten als A-pu-sai wordt aangeduid, dat is Abu Zaid Malijk al-Zahir, wiens naam eveneens op munten is aangetroffen.

De jonge Abu Zaid moet echter spoedig zijn overleden, daar ook de jongste dochter van Sultan Zain al-Abidin, die bekend is geworden als Tuhan PERBU, daadwerkelijk geregeerd heeft. Zowel van Bahiah als van Tuhan Perbu zijn de graven nog aanwezig en zijn de grafschriften gelezen.

Bahiah stierf in 831 AH = 1428 AD en het merkwaardige van haar tombe is dat deze een trouwe nabootsing is van die van 'Umar ibn-Ahmad al Kazurni te Cambay in Gudjarat, die aldaar in 734 AH = 1333 AD was overleden en bijgezet.

voorkomende tijds-aanduiding van haar dood, die verborgen is volgens het "abjad-systeem" in de arabische tekst, in case het Qoranische troonvers van Surah II : 250.

De oplossing werd gevonden door J.P. Moquette en R.A. Dr. Roesein Djajadiningrat en gepubliceerd in het Oudheidkundig Verslag 1923 v.d.Oudheidkdienst in Ned.Indie, Bijlage B.p. 20 sqq.

Hieruit blijkt dat genoemde Tuhan Perbu is overleden en bijgezet in 848 AH = 144 AD.

Niet onvermeld mag tenslotte blijven de ontdekking van een graf van een gevluchte 'Abbasidische prins, genaamd Abdallah die een kleinzoon was van Khalid al-Muntasir en zich had gevestigd in het Islamitische staatje Pasei Samudra, waar hij in 1407 AD werd bijgezet.

Zeer interessant is nog het graf van Naina Husam al-Din, gestorven in 823 AH = 1420 AD, waarvan de inscriptie een Perzische ghazal bleek te bevatten: een van de Tayyibat van Sa'di

De Maghribijnse reiziger Ibn Battutah die Samudra of Sumatra bezocht in 1345-46, geeft een beschrijving van het Hof van de Sultan dat doet denken aan een Indische vorst.

De hoge staf functionarissen waren Perzen, zodat wederom uit kan blijken, dat de eerste Islamitische stromingen in Indonesie voor een groot deel terug gaan op het westelijke deel van India en onder Perzische invloed stonden.

In het midden van de 15e eeuw begon voor dit eerste Sumatraanse Muslimse rijk het verval en langzamerhand werd de leiding overgenomen door het iets noordelijker gelegen Atjeh. Omstreeks 1500 was Atjeh een brandpunt van de Islam wetenschap geworden, maar niet alleen in Atjeh, ook op de overwal in Malakka was een Muslims centrum ontstaan.

Omstreeks 1400 was in Malakka een Muslims vorst, Iskandar Sjah tot aanzien gekomen.

Een halve eeuw later blijkt deze staat reeds zo machtig, dat de dan regerende Sultan, Muzaffar Sjah vas-

te voet tracht te krijgen op de overwal op Sumatra in de streken Kampar en Indragiri.

Het nieuwe machtige rijk trok de kooplieden aan en Malakka werd de belangrijkste stapel- en handel overlaad plaats voor de buitenlandse handel en overvliegende Mojopaid.

De Portugese verovering maakte echter een einde aan deze activiteit en daarmee tevens aan de bloei van de Muslimse grootmacht.

De staat verzonk weer in vergetelheid, maar toen was ook de invloed van de Javaanse grootmacht, het oude Mojopait, tot zeer minimale proporties teruggelopen.

Als gevolg van de verzwakking van de grote grootmachten, kregen de Muslimse nederzettingen op de Noordkust van Java hun kans en groëiden uit tot zelfstandige kleine rijkjes.

De Adipati van Djapara, Junus, viel in 1513 zelfs de Portugezen op Malakka aan en hoewel teruggeslagen, werd hij toch in 1518 voor zijn moed beloond met een aanstelling tot vorst van Demak.

Met Djapara maakten toen alle belangrijke nederzettingen aan Java Noordkust zoals Ngampel, Gresik en Tuban, zich onafhankelijk van Mojopait.

Faletahan van Pasei vestigde zich omstreeks 1525 als vazal Demak in Banten en in Sunda Kalapa; hij veroverde vervolgens Tjerbon op het oude Padjdjaran.

Deze ondernemende vorst stierf in 1570 en werd na zijn dood als SUNAN GUNUNG DJATIE te Tjerbon vereerd. Zijn zoon, Hasanuddin, legde in Bantende grondslagen voor het Bantense rijk en veroverde in 1850 de oude hoofdstad van Padjdjaran. Hij breidde zijn macht en daarmee tevens de Islam uit over Zuid Sumatra.

Midden Sumatra en de Minangkabau werden voornamelijk geislamiseerd door de peperhandelaren uit Atjeh. Van verschillende aanzienlijke immigranten, die met de handel ook de Islam hadden gebracht, werde de nagedachtenis door de bevolking in ere gehouden en als rogel kregen zij de titel SUNAN.

Een der oudste is MALIK IBRAHIM wiens graf zich te Griseh ten Noorden van Surabaja bevindt en waarvan de beschreven grafsteen in Cambay werd gemaakt.

In Perzie geboren had hij zich in Oost Java als Muslim koopman gevestigd en is daar in 1419 gestorven.

Zijn voorbeeld moet de bevolking tot de aanneming van de Islam hebben geïnspireerd en hoewel zeker geen godsdienst leraar, is hij later als een der grote stichters van de Islam op Java erkend..... Hij werd SUNAN GIRI in de Javaanse overlevering.

Als in Griseh was het ook in Tuban gegaan.

Hier wordt SUNAN BONANG (Makdum Ibrahim) een zoon van Raden Rahmat van Surabaya als stichter van de nieuwe godsdienst vereerd.

Raden Rahmat zelf, die in 1467 stierf is bekend geworden als SUNAN NGAMPEL. In Tjerbon (Cheribon) kreeg zijn Sunan Gunung Djatie en midden Java (Klaten) zijn SUNAN TEMBAJAT.

Andere bringers van de Islam zijn nog SUNAN KALIDJAGA (Kalilangu bij Semarang), SUNAN DRADJAT, een andere zoon van S. Ngampel, wiens graf is gelegen tussen Tuban en Sidayu, SUNAN KUDUS en SUNAN MURIA.

Terwijl, voor zover het Java betreft, een Moslimse Chinese afgezant van de Keizer in China in 1416 constateert, dat er onder de inheemse bevolking geen Moslims zijn of afkomstig uit het westen vreemdelingen of Chinese moslims waren, blijkt de islamisering van Java zich zeer geleidelijk te hebben voltrokken in de loop der twee volgende eeuwen en van het rijk van Mataram in 1586 was het grootste deel van het volk voor de Islam gewonnen.

Ook op de andere eilanden breidde de Islam zich uit. Op Sumatra bleef alleen het gebied der Bataks nog in de staat der "onwetendheid."

Pas tussen 1850 en 1880 werd het zuidelijk Batakland vanuit Minangkabau geislamiseerd. Op Borneo waren de Bandjarozzen, de bewoners van het op de zuidkust gelegen rijk Bandjarmasin, reeds in de 16e eeuw overgegaan tot de Islam.

Op de Oostkust vertogden zich kolonies van de Buginezen, die reeds Moslims waren.

In Noord Borneo was de vorst van Brunei in 1525 tot de Islam overgegaan, waarna de handel opbloede en dit staatje enige generaties zelf zijn macht wist uit te breiden tot aan de Zuid-Westen eilanden der Philippijnen. Op de Philippijnen breidde de Islam zich uit van de Sulu-eilanden naar het Zuiden, doch stuitte op Mindanao op de Christelijke missie van de nieuwe Spaanse heersers. Als gevolg van deze tegenstand vormen de Moslims thans slechts 4% van de bevolking, de Moro's, die zich nog al eens achtergesteld voelen bij de meerderheid der Christelijke Lhiplipino's.

In Indonesie daarentegen, waar de V.O. CO. in de 17e eeuw zich slechts zowever met de binnenlandse aangelegenheden bemoeide als voor een veilig handelsverkeer nodig was en ook de daarna gekomen Ned. Indische Regering, nimmer in godsdienst zaken partij wenst te kiezen, kon de Islam zich op een door niemand belemmerde wijze verbreiden, met het gevolg, dat thans een 99% van de bevolking zich tot deze godsdienst bekent.

De Islam waarmede Indonesie aanvankelijk in aanraking kwam, was afkomstig uit India en had daar reeds eeuwen lang een aanpassingsproces door gemaakt.

Maar ook in Indonesie zelf werd de loot van de Islam weer gcent op een oude tak van datzelfde Hindoeïsme. De combinatie van deze twee omstandigheden kwam tot uiting in de grote voorkeur in de beoefening van de mystiek, die bij de meer ontwikkelders soms overging in een soort pantheïsme.

Afgezien hiervan werd de Islam in Indonesie in de orthodoxe vorm beoefend, waarbij bijzondere aandacht werd besteed aan de plichtenleer volgens de school van el-Shefi'i.

De immigratie van Arabieren in latere eeuwen en vooral de betere verhoudingen met de centrale gebieden van de Islam, Mekka en Cairo, in de 19e en de 20e eeuw hadden ook in Indone-

sie een vernieuwende uitwerking en leidden in het algemeen tot een zuivere kennis van de Islamitische beginselen en een meer bewust beleefd geloof.

Bij de bestudering van de Islam komt telkens naar voren dat de Islam niet alleen een geloof is, maar een sociaal stel, een levenssysteem.....

Uit: EEN INTERPRETATIE VAN DE ISLAM
van Drs. Mellema

DE ISLAM EN DE POLITIEK IN INDONESIE

Voor u overgenomen uit wetenschappelijke boeken en geschriften door Dirk J. Brunings.

Toen in Indonesie, na de Japanse periode de kwestie van een eigen staatsvorm actueel werd, en de nationalist en neutraal georiënteerde republiek en geen met de Islam verbonden staat, voorstonden, verminderde de invloed van de "ulama." De nationalist konden des te gemakkelijker hun plannen realiseren, omdat onder de voorstanders van een Islamitische republiek de onderlinge verdeeldheid over de praktische uitvoering groot was.

Naast de Islamitische staat, zoals de Nahdatul-ulama die zag, namelijk volledig gebaseerd op de Islamitische beginselen en die bijvoorbeeld aan de vrouw dezelfde burgerlijke en politieke rechten wenste te zien toegekend als aan de man.

De MASHUMI was een in de Japanse periode ontstane overkapping van alle Moslimse partijen en de naam was een afkorting van "Madjlis Shura Muslimin Indonesia" d.i. Raad van Advies van Indonesische Muslims.

In 1952 scheidde de Nahdatul Ulama zich echter van de Masjumi af en nam aan de politiek deel als zelfstandige partij.

Een derde beweging vormt de Darul Islam, die als zeer kleine minderheid een zuiver orthodoxe Islamitische staat, een copie van de staat der eerste Khaliefen, wenst. Deze groep was in openlijk verzet tegen het heersende gezaq, daarbij profiterend van plaatselijke ontevredenheid en angst, maar is te zwak om iets anders te

kunnen bereiken dan onrust en des-
tructie.

Samenvattend kunnen we de Indonesi-
sche Moslims in twee groepen indelen
n.l.

1. Zij, die de Islam zuiver als ge-
loof zien en deze van de politiek ge-
scheiden willen houden. Zij zijn ver-
enigd in diverse democratische en na-
tionale partijen.

2. Zij, die van oordeel zijn, dat de
Islam behalve een geloof tevens een
volledig levenssysteem is, en alle
menselijke handelingen regelt en dat
dus ook de politiek omvat.

Zij zijn verenigd in de meer gematig-
de Masjumi en in de meer orthodoxe
Nahdatul Ulama.

Beide kennen ze het probleem hoe de
macht van een gekozen parlement in
overeenstemming te brengen met de o-
penbaring als voornaamste bron van de
Moslimse wet.

Wanneer een door het volk gekozen par-
lement absolute macht zou hebben, zou
dit ook in staat zijn wetten aan te
nemen, die in strijd zouden kunnen
zijn met de voorschriften van de Is-
lam, zoals die tot uiting komen in de
Qoran en de Sunnah.

Om hierin te waken volgen Mashumi en
Nahdatul-Ulama ieder een eigen weg.
De Mashumi, die nogal voor het Ameri-
kaanse stelsel is geporteerd, wenst
dat een wet na door het parlement te
zijn aangenomen door het Hooggerechts-
hof getoetst wordt op het al dan niet
in strijd zijn met de Islamitische
voorschriften.

Het bezwaar hiertegen is, dat het Hoo-
gerechtshof dat niet door de verkie-
zingen tot stand komt, dan een grote-
re macht zou krijgen dan de volksver-
tegenwoordiging en het is de vraag of
dit niet in strijd is met de democra-
tische gedachte. Bovendien wil deze
partij dat de president als hoogste
uitvoerder van de wetten verantwoor-
delijk zal zijn aan het parlement en
dat deze aftreedt als het vertrouwen
door het parlement wordt opgezegd.

De Nahdatul-Ulama wil de beoorde-
ling van het al dan niet in strijd
zijn van een wet met de beginselen van
de Islam overlaten aan het parlement,

waarbij een tweekamerstelsel moet wor-
den gevormd: een Lager- en Hogerhuis.

Het Hogerhuis of Senaat zal worden sa-
mengesteld uit vertegenwoordigers van
de provincies enerzijds en uit Moslim-
se deskundigen anderzijds, de laats-
ten te benoemen door de regering.

Dit Hogerhuis heeft dan het toetsings-
recht van elke door het Lagerhuis, de
volksvertegenwoordiging, aangenomen
wet en heeft daarmee tevens de laats-
te beslissing.

Op andere plaatsen en punten naderen
beide partijen elkaar zeer sterk.

Volgens beiden moet het hoofd van de
staat een Moslim zijn. Beide zijn voor
een geleide economie, die het midden
houdt tussen liberalisme en socialis-
me.

Als Moslim erkennen zij de instelling
van de partikuliere eigendom, maar
achten een zekere mate van staatscon-
trole over het economisch leven rede-
lijk.

De leer van de klassenstrijd moeten
zij afwijzen, omdat volgens de Islam
ondernemer en werkmans geen tegenstrij-
dige belangen vertegenwoordigen, maar
als leden van een en dezelfde samen-
leving gemeenschappelijke belangen
hebben, elk met eigen rechten en plich-
ten.

Dit alles zou veel actueler en inte-
ressanter zijn geweest, wanneer bij
de algemene verkiezingen in septem-
ber 1956 voor de constituanten het
aantal zetels van de gezamenlijke
Moslimse partijen niet juist iets be-
neden de helft van de totale aantal
gebleven was.

Langs de normale democratische weg
zullen zij voorlopig hun beginselen
niet in praktijk kunnen brengen.

Een compromis met de democratische
en nationale groepen lijkt op den
duur echter geenszins onmogelijk.

De impasse waarin Indonesie door de
politiek van Soekarno in 1957-1958
is terechtgekomen, was niet blij-
vend.

Tot zover..... Amin.

(D.J. BRUNINGS).

(wordt vervolgd)

KRACHTMETING OP TIL OVER OLIE UIT HET MIDDEN-OOSTEN

(DOOR M.S. SEWPERSAD)

Recentelijk bereikte de regering van Saoedi-Arabië overeenstemming met de Amerikaanse General Motors om als een z.g. joint venture, een automobielassemblage op te zetten. Het nieuwe bedrijf (Saoedi General Motors) zal een beginkapitaal van 40 miljoen dollar hebben, waarvan 40 procent in handen van Saoedi-Arabië zal zijn. De overeenkomst is een teken van verbeterde verhoudingen tussen de V.S. en Saoedi-Arabië.

De Saoedi's hechten veel belang aan Amerikaanse hulp voor hun industrialisatieprogramma. Aan het einde van de OPEC-konferentie kondigde de Saoedi-Arabisch olieminister sjeik Ahmed Zaki Yamani aan dat Amerikaanse bedrijven wier aandeel in de Saoedische olie-industrie genationaliseerd wordt, aantrekkelijke voorwaarden aangeboden zullen krijgen om ze aan te moedigen de industriële expansie van het koninkrijk te steunen.

In weerwil van de nauwere samenwerking tussen de Verenigde Staten en Saoedi-Arabië blijft het konflikt tussen de westerse industrielanden en de olieproducerende landen smeulen. Andere olieproducerende landen oefenen druk uit op Saoedi-Arabië om zijn gematigde houding t.a.v. de olieprijsen op te geven. De Saoedi's willen echter eerder bekentenisvolle stappen tot geldhervorming in het westen zien, zodat de koopkracht van de petrodollars en de waarde van de bezittingen van de producenten niet in ernstige mate door inflatie geërodeerd zullen worden. De inkomsten van de olieproducerende landen zijn reeds tengevolge van inflatie met 25% teruggelopen. Zij wensen tevens voordelige overeenkomsten met betrekking tot haar grondstoffen.

Het immer aanwezige gevaar van een hernieuwd olie-embargo beseffend, heeft de VS gezinspeeld op de mogelijkheid van gewapende actie tegen de olielanden. De Amerikaanse onderminister van buitenlandse zaken Thomas Enders, heeft ervoor gewaarschuwd dat de weerslag van een olie-embargo in het Westen "een atoomoorlog zou kunnen ontketenen," en hij ging zelfs zover om te laten doorschemeren dat de Westerse landen olietankers op de zeeën zouden kunnen gaan vorderen als dit mocht gebeuren.

Aan de andere kant verklaarde Abbas Boutflika, de Algerijnse minister van buitenlandse zaken dat de Arabieren alle olie leidingen zouden opblazen wanneer de Amerikanen zouden wagen om hun grondgebied te betreden.

De hoop op stabiele olieprijsen was gevestigd op de oliekonferentie die in juli van het afgelopen jaar te Parijs werd gehouden.

Mohammed Joukhadar, ambassadeur in algemene dienst van het Saoedi-Arabisch ministerie van Aardolie en Delfstoffen, uitte de waarschuwing dat Saoedi-Arabië de rol van een gematigd OPEC-land niet kan blijven spelen, te zij er concrete overeenkomsten bereikt kunnen worden.

Een vraag is echter of de industrielanden en de olieproducerende landen in zullen slagen een kompromis te bereiken over de eisen die zij elkaar stellen. Welke maatregelen zouden Japan en West-Europa treffen, die een volledig dichtdraaien van de oliekraan slechts zes maanden zouden kunnen overleven indien de Arabische landen weer een olie-embargo zouden instellen?

HET STREVEN VAN EEN GROEP DE EIGEN IDEOLOGIE OP TE DRINGEN AAN ANDERE GROEPEN

Door MAULANA DR. G.A. BASHIR

Definitie:

"Het opdringen van een ideologie heeft een onaangename klank. Wat men onmiddellijk onder "opdringen" verstaat, is, dat een enkeling of een groep, door iemand anders gedwongen wordt hun zienswijze te volgen. Deze dwang kan stoffelijk zijn of geestelijk.

Als men nu onder "opdringen van eigen ideologie" verstaat zoals wij juist vermeld hebben, dan kunnen wij zonder voorbehoud dit "opdringen" afkeuren."

Het is evenwel mogelijk, dat iemand het eenvoudig bekendmaken van een levensbeschouwing, ook als opdringen zou brandmerken en zodoende het propageren helemaal zou afwijzen zoals het maar al te vaak het geval is.

In dit geval moeten wij het afwijzen van de propaganda met stelligheid afkeuren.

Want indien men het verkondigen van een of andere stelling niet zou willen toelaten, hoe zou dan de mensheid tot een betere verstandhouding kunnen komen?

Hoe zouden wij dan kennis kunnen nemen, hoe de andere volken denken?

Een idealist zou geen idealist kunnen zijn indien wij zijn ideeën niet zouden willen verspreiden en zijn idealen in zich verborgen houden.

Een denker, die iets bedacht heeft dat nuttig kan zijn voor het mensdom, moet dat ook aan zijn medemensen bekend maken om ze daarmee te helpen.

In de Heilige Qoran lezen wij:

"Er zij geen dwang in de godsdienst." (2:257)

"Indien Allah het wilde zouden alle mensen gelovig zijn geweest."

VAN GEDACHTE WISSELEN

"Zeer naar de weg van uw heer,
met afzaken en goede raad en
weten, wat hen op de wijze die
het beste is, bevelen."

"Ze worden denken niet uit,
die zij naast Allah aanroepen,
maar zij zouden zij uit mij Allah
aanspreken, wegens hun onwetend-
heid." (6:104)

VERZOENEND

"O mensen van het boek, komt tot
een woord waarin wij met elkaar
overeenstemmen, dat wij niemand
aan Allah aanbidden en dat wij
niets met Hem vereenzelvigen en
dat sommigen onzer de anderen
geen goden noemen naast Allah.
Indien zij zich er van afwenden,
zegt dan:
"Getuigt, dat wij Moslims zijn."
(3:65)

NAAST ELKAAR LEVEN

De Heilige Qoran leert verder, dat
indien het niet mogelijk is, dat an-
deren uw zienswijze beamen, dan kan
men toch naast elkaar leven in
vriendschap

"Zeg, O, ongelovigen, ik aanbid
niet, wat gij aanbidt, noch aan-
bidt gij, die ik aanbid.
Noch wil ik aanbidden wat gij aan-
bidt, noch wilt gij aanbidden die
ik aanbid. Derhalve is voor u uw
geloof en voor mij de mijne."
(109:2-7)

VRIJHEID VAN PROPAGEREN

Een ideologie kan zowel juist als on-
juist zijn.
Men mag echter geen onderscheid ma-
ken wat betreft de toelating van de
propheten te verspreiden.
Indien men zelf zich doet, dan kan
men zijn werk doen zonder voor-
oordelen of vooroordeel te hebben.
Doet men dit op gezag van anderen,
dan schakelt men zich zelf uit en ont-
derwerpt zich aan het oordeel van

een derde, die vooringenomen kan
zijn ten opzichte van een bepaalde
waarheid.

In beide gevallen kan men zich ont-
trekken aan de voordelen, die een
waarheid met zich mee kan brengen.
Oit de geschiedenis weten wij, dat
vaak de leiders van een volk eenbe-
paalde waarheid afkeurden, omdat hun
eigen belangen daardoor in gedrang
kwamen, maar het volk was het er
niet mee eens.

Neemt bijv. het geval van Boeddha
Christus en Mohammed.

Toen zij met hun boodschappen kwa-
men, wilden de leiders van het volk
die boodschap niet toelaten. Want
zij waren van mening, dat de nieuwe
boodschappen niet bevorderlijk wa-
ren voor het welzijn van hun gemeen-
schappen.

De wereld echter heeft ervaren, dat
juist die leiders ongelijk hadden.
In weer wil van de leiders hadden
die volkeren de nieuwe boodschappen
toch aanvaard en er profijt van ge-
trokken.

Het is daarom van het grootste be-
lang, dat het verspreiden van een i-
deologie niet verboden mag worden.
Het volk zelf moet uitmaken, of het
de nieuwe opvattingen wel of niet
wil omhelzen.

In deze tijd moet men een onbeperkte
vrijheid van denken en propageren
toestaan, omdat nu de tijd is geko-
men, dat allerlei levens- en wereld-
beschouwingen tegenover elkaar komen
te staan en daardoor ziet men zich
geplaatst voor een keuze.

Om een keuze te maken, moet men vol-
le vrijheid hebben om die te bestu-
deren.

In de Heilige Qoran lezen wij, dat
de toehoorders de volle vrijheid moe-
ten hebben, om over het verkondigde
na te kunnen denken en hun eigen oor-
deel te vormen.

De plicht van de drager der waarheid
is niet anders dan zijn opvattingen
te verduidelijken.

"Dit is de waarheid van uw heer,
laat daarom geloven, die geloven
wil en niet geloven, die het
niet wil." (18:30)

"Wanneer zij met u redetwisten, zeg dan: "Ik en mijn volgelingen hebben ons aan Allah onderworpen," en vraag aan de mensen van het boek en de onwetenden: "Zult gij u ook onderwerpen?"

Onderwerpen zij zich (aan Allah), dan zijn zij op de rechte weg, wenden zij zich echter er van af, berust op u niets anders, dan de duidelijke verkondiging van de boodschap. En Allah doorziet Zijn dienaren." (10:109)

"Op u berust de verkondiging en op ons de rekenschap."

VOORZICHTIGHEID

Deze onbepaalde vrijheid wil niet zeggen, dat een ieder het recht heeft om de gevoelens van andersdenkenden te kwetsen. Een verkondiger eniger waarheid moet uiterst voorzichtig zijn in zijn verkondiging.

Hij mag zijn stellingen door argumenten aanneembaar maken, doch hij mag de stichters of leiders van een volk niet proberen te kleineren. Men mag de onjuistheid van een andere levensbeschouwing wel aantonen, indien dit nodig zou zijn, maar alleen door logisch redeneren.

Doet men dit ongegrond, dan kwetst men de gevoelens van anderen.

De kritiek moet men op bepaalde principes baseren, zodat de betrokkenen, indien nodig, zich er op kunnen beroepen.

Dit betekent, dat er een zuivere gedachtenwisseling moet volgen, die zonder haat en nijd geschiedt. Deze gedachtenwisseling werkt heilzaam en heeft grote waarde om eenjuiste inzicht te verkrijgen en het verstand te verscherpen.

Hierover lezen wij in de Heilige Qoran als volgt:

"Roep naar de weg van uw Heer met wijsheid en goede raad en redetwist met hen op de meest gepaste wijze." (16:120)

"Volg, hetgeen u van uw Heer is geopenbaard; er is geen God naast Hem, en wend u van de afgodendie-

narer af. Indien Allah had gewild zouden zij geen goden hebben opgericht. (Wat u betreft) Wij hebben u geen bewaker over hen (de mensen) gesteld, noch zijt gij voogd over hen.

Scheldt degenen, die zij naast Allah aanroepen niet uit, anders zullen zij uit nijd in hun onwetendheid Allah uitschelden." (6:107-109).

NAAST ELKAAR LEVEN

De Heilige Qoran leert verder, dat niettegenstaande het verschil van mening, men toch naast elkaar kan leven, in harmonie en vriendschap.

Hier lezen wij als volgt:

"O, mensen van het boek, komt tot een woord, waarin wij met elkaar overeenstemmen, dat wij niemand dan Allah aanroepen en dat wij niets met Hem vereenzelvigen en dat sommigen onzer de anderen geen goden noemen naast Allah. Wenden zij echter ervan af, zeg dan "Getuigt, dat wij Moslims zijn." (3:65)

Zeg tegen de ongelovigen:

"Ik aanbid niet, wat gij aanbidt, noch aanbidt gij, die ik aanbid. Ik zal ook niet aanbidden, wat gij aanbidt, noch wilt gij aanbidden, Die ik aanbid. Derhalve, voor u uw geloof en voor mij het mijne." (109:2-7)

Hieruit blijkt, dat volgens de Islamitische opvattingen de volle vrijheid moet bestaan voor de verkondiging van een boodschap. Maar de verkondigers mogen de toehoorders niet lastig vallen en moeten ook de gevoelens van anders denkenden niet kwetsen door hun leiders te kleineren. Men mag de onjuistheden van andere levens- en wereldbeschouwingen wel aantonen, doch niet ongegrond.

En tenslotte moet men met de anders denkenden in harmonie en vriendschap kunnen leven, zonder de vrede te verstoren.

Korte berichten

SAOEDI-ARABIE SCHENKT EEN MILJOEN AAN NIS:

De Nederlandse Islamitische Sociëteit heeft van de regering van Saoedi Arabie een bedrag van een miljoen Nederlandse gulden ontvangen, als steun zijnde voor een plan die de NIS bij de regering in Riad geruime tijd geleden had ingediend.

Het plan van de NIS omvat de bouw van een moskee, een school, een guesthouse alsmede een polikliniek, die komen te staan in de Bijlmermeer, dichtbij Amsterdam.

Naar wij vernemen is dezer dagen door de Arabische ambassadeur in Den Haag een cheque ter waarde van een miljoen gulden Nederlands aan NIS-voorzitter Dinmohammed overhandigd.

Zoals wij eerder vermeldden heeft de gemeente Amsterdam aan de Islamitische organisatie een terrein van 2000 m² toegewezen.

Bangla Desh:

POSITIE VAN BIHARI'S ONZEKER NA VIJF ONAFHANKELIJKHEID

(door M.S.Sewpersad)

Minderheden hebben het over het algemeen zeer moeilijk in een samenleving; hun geringe aantal heeft nauwelijks aandacht.

Wij kennen in Nigeria de Ibo's, in Pakistan de Pathan's of de Nag's in India. Probleem van vandaag vormen de Bihari's in Bangla Desh.

Vijf jaar geleden waren zij de bevoorrechte klasse in de Bengaalse samenleving. Zij vormden voor een groot deel de 'motor' van het economische leven. Nu staan ze op de onderste trede

Bij veel Bihari's heeft de illusie bestaan dat Pakistan zich over hen zou ontfermen. Voor een klein deel is deze illusie echter werkelijkheid geworden. Tijdens een konferentie in New Delhi in 1973 zijn Bangla Desh en Pakistan een aantal criteria overgekomen voor niet-Bengali's die in aanmerking zouden kunnen komen voor repatriëring van Bangla Desh naar Pakistan.

In aanmerking kwamen gezinnen die door de oorlog van elkaar gescheiden waren personen die uit West-Pakistan afkomstig waren en personen die voor de bevrijding in dienst waren geweest van de Pakistaanse overheid.

Zo zijn b.v. ook Bengali's, onder het voorwendsel een Bihari te zijn, in Pakistan terecht gekomen.

Behalve de grote meerderheid die vanuit Bangla Desh naar Pakistan vertrokken is, bestaat er ook een groep die illegaal de Bengaals-Indiase grens overgestoken is en die via Nepal in Pakistan is terecht gekomen.

Hun aantal wordt thans geschat op 12.000.

Volgens een schatting van het Internationale Rode Kruis en de VN-afdeling voor vluchtelingen zijn er door deze regeling zo'n 130.000 mensen door Pakistan aangenomen. De algemene indruk bestaat dat Pakistan hoofdzakelijk oog had voor de beter geschoolden onder de Bihari's: ingenieurs, doktoren, leraren en vakmensen.

Er schijnt ook hier en daar te zijn geknoeid met aanvraagformulieren voor repatriëring naar Pakistan.

Voor de overgebleven Bihari's in Bangla Desh zal de deur naar Pakistan zo goed als zeker gesloten blijven. Hun aantal wordt geschat op 400.000, wat betrekkelijk weinig is op een totale Bengaalse bevolking van 75 miljoen.

De meeste Bihari's leven in kampen in de meeste grote steden als Dacca, Chittagong en Khulna.

Degenen die realistisch genoeg zijn zijn echter bang om hun kampen te verlaten. Daar komt nog bij dat de hulp die de laatste jaren door het buitenland aan de Bihari's is gegeven, in de vorm van voedsel, kleding en medicijnen veel van deze mensen vanzelfsprekend wat gemakzuchtig gemaakt heeft. De mensen zijn "reliefminded" geworden verklaarde een official van een der hulpbiedende organisatie.

Door deze twee dilemma's enerzijds het vaste geloof dat Pakistan hen eens zal opnemen, anderzijds de door de buitenlandse hulpverleningsorganisatie aangekweekte mentaliteit lijkt het probleem van de Bihari's in Bangla Desh onoplosbaar.

ISLAMITISCHE CONFERENTIE BEEINDIGD.

Istanbul - De zevende conferentie van ministers van Buitenlandse Zaken van Islamitische landen heeft zaterdag haar werkzaamheden beëindigd met een reeks resoluties die zo wel de Palestijnen als gast

heer Turkije reden tot tevredenheid geven. De deelnemers spraken uit dat de twee gemeenschappen op Cyprus gelijke rechten hebben, en dat zij beide het recht hebben gehoord te worden in alle internationale forums waar de kwestie Cyprus ter sprake komt.

Turkije en de Turks - Cyprische leider Rauf Denktash die ook aan het overleg deelnam, beschouwen die uitspraak als een belangrijk succes. Tot dusver is het bestuur van Denktash alleen erkend door Turkije. De Internationale gemeenschap is steeds de Grieks - Cyprische president Makarios blijven erkennen als vertegenwoordiger van Cyprus.

De Palestijnse Bevrijdings Organisatie P.L.O. kreeg toestemming een bureau te openen in Turkije en Iran. Turkije is de enige van de 42 deelnemers aan de conferentie die diplomatieke betrekkingen met Israel onderhoudt. Voorts spraken de deelnemers zich uit voor een onafhankelijke Palestijnse staat. Overigens verzetten verscheidene deelnemers, met name Senegal en Gabon, maar ook Egypte zich tegen

al te krasse uitspraken aan het adres van Israel.

Zo wordt bijvoorbeeld niet met zoveel woorden uitstoting van Israel bepleit uit de V.N. al wordt daar wel op gezinspeeld.

De Islamitische landen verlangen ook een reorganisatie van de V.N., opdat alle lidstaten gelijk bevoegd zullen zijn. Het handvast zou zodanig herzien moeten worden dat alle landen, ongeacht hun macht, gelijke rechten krijgen en geen land meer speciale privileges geniet. Daarmee wordt met name bedoeld op het vetorecht van de permanente leden van de Veiligheidsraad.

Voorts vragen de Islamitische landen Frankrijk onmiddellijk onafhankelijkheid te verlenen aan Afaran Issaland (Djibouti) en zich terug te trekken van Mayotte, een van de Comoren.

De regering van de Filippijnen moet de militaire operaties tegen Moslims in de zuidelijke Filippijnen stopzetten. Zambia en Mozambique krijgen steun om de boycot van Rhodesie te kunnen voortzetten

Korte berichten en commentaren:

BEGIN VAN VIJANDSCHAP TUSSEN INDIA EN BANGLA-DESH:

De Indiase hoge kommissaris in de Bengaalse hoofdstad Dacca heeft bij de regering van Bangla Desh een krachtig protest ingediend tegen een schietpartij aan de grens tussen beide landen.

Het is voor het eerst sinds de stichting van het onafhankelijke Bangla Desh dat India melding maakt van moeilijkheden aan de grens. Volgens India werd een Indiase grenspatrouille vanaf Bengaalse grondgebied beschoten.

ISLAMITISCHE CONFERENTIE IN ISTANBOEL GEOPEND:

De zevende Islamitische conferentie, waaraan ministers van Buitenlandse Zaken uit 41 landen deelnemen, is woensdag in het culturele paleis van de Turkse stad Istanboel geopend.

Prins Saoed Bin Faysal, van Saoedi-Arabië, opende de zitting. Hij verzocht de Turkse minister van Buitenlandse Zaken, Ihsan Sabri Caglayangil, het voorzitterschap op zich te nemen. Vervolgens was het woord aan de Turkse premier, Soeleiman Demirel, die

voor de Islamitische landen zelfbestemmingsrecht en soevereiniteit over alle natuurschatten eiste.

Hij verzette zich tegen onderdrukking, rassendiscriminatie en annexatie. Concreet noemde hij in dit verband Jeruzalem, waarvan de status niet door "voldongen feiten" mag worden gewijzigd.

Over Cyprus zei hij dat men de ogen niet mocht sluiten voor de nood van de turks-cyprieten.

Tevoren had Rauf Denktasi, de leider van de turks-cyprische gemeenschap, de pers meegedeeld dat hij voor zijn delegatie de status van waarnemer bij de conferentie wil verkrijgen. Denktasi zal er verder bij de conferentie op aandringen dat zijn gemeenschap voor internationale instanties het recht van antwoord verwerft wanneer Cyprus staatshoofd, aartsbisschop Makarios, zijn ideeën verkondigt.

(Vrije Stem:15-5-1976)

الإسلامية العالمية

